

Bardzo pomyślnie (przy czym Łódź daje tu przykład Warszawie!) rozwija się w naszym mieście akcja wciągania młodzieży szkolnej w orbitę zainteresowań teatralnych poprzez organizowanie szkolnych przedstawień teatralnych.

do niedociągnięć i błędów

Akcja ta przynosi korzyść zarówno naszym scenom, przyczyniając się do wychowywania narybku przyszłych miłośników sceny, jak i młodzieży, która ma sposobność pogłębienia swojej wiedzy o literaturze.

Warto też pokusić się tutaj o zbliżenie osiągnięć i braków tej imprezy w sezonie ubiegłym.

Trzeba zacząć od pochwały. Wzrosła ilość młodzieży, korzystającej z tej pożytecznej imprezy. W sezonie 1961/62, r. zakupiła ona 17 tys. kart abonamentowych (każda po 4 bilety), a więc o tysiąc kart więcej niż w roku ubiegłym.

Zmieniło się również zachowanie się młodych widzów na spektaklach. Swego czasu aktorzy narzekali na ich niekulturalne zachowanie się w momentach najbardziej dramatycznych. Fakt, że na każde 30 biletów uczniowskich przypada teraz jeden bezpłatny bilet dla pedagoga, wpłynął korzystnie na polepszenie się atmosfery widowni w czasie spektakli szkolnych. Tak więc przedstawienia te w pewnym sensie stają się szkołą savoir-vivre...

Nie obeszło się jednak bez niedociągnięć i błędów. Przede wszystkim do akcji abonamentowej przystąpiono zbyt późno. Prace organizacyjne rozpoczęto dopiero w listopadzie, tak, że właściwie przedstawienia szkolne zaczęto realizować dopiero w styczniu.

Moment ten wpłynął destrukcyjnie na rytmiczność samej akcji, powodując zagęszczenie przedstawień szkolnych, których na odcinku krótkiego czasu niejednokrotnie dawano zbyt wiele. Zdarzyło się nawet, że uczniowie jednej ze szkół odwiedzili teatr w ciągu tygodnia... cztery razy!

Również nie wszystkie teatry wywiązały się w pełni ze swoich zobowiązań. Manitu tu na myśl Teatr im. Jaracza, który (z powodu przeszkód obiektywnych) zamiast „Trzeciej Patetycznej” Pogodina wyastał za zgodą innymi sztukami.

Trzeba więc wyciągnąć z tych niedociągnięć wnioski na sezon bieżący. Przede wszystkim akcję organizowania

Od pochwały

Akcję przedstawień abonamentowych rozpocząć jak najszybciej

przedstawień abonamentowych rozpocząć należy jak najszybciej!

Chcemy tu być optymistami, albowiem opiekę nad tą imprezą objęło obecnie Towarzystwo Przyjaciół Łodzi (ściślej mówiąc Klub Miłośników Teatru), a Kuratorium Szkolne i Wydział Kultury już dziś rozpoczęły prace przygotowawcze, które kontynuowane będą przez wrzesień. Tak więc spodziewamy się, iż pierwsze przedstawienia szkolne zobaczymy z początkiem października.

Jakie to będą sztuki? Teatr Nowy przygotowuje „Burzę” Szekspira, Teatr im. Jaracza — „Trzecią Patetyczną” Pogodina, Teatr Powszechny — „Głupiego Jakuba” Rittnera, Opera — „Lalkę” De-libessa.

Prócz tego zostaną przygotowane dwa montaże (jeden z okresu klasyki, drugi z próby i poezji współczesnej) przez najlepszych aktorów scen łódzkich. Montaż te realizowane będą w sali teatralnej MDK. Przewiduje się również, że w poszczególnych szkołach łódzkich odbywać się będą spotkania z aktorami. Wzorem będą analogiczne imprezy, organizowane obecnie co piątek w Klubie MPK.

W bieżącym sezonie powiększyć również trzeba — poprzez dobre prowadzoną agitację — ilość uczniów korzystających z kart abonamentowych.

Dotychczasowa ilość 17 tys. jest niebagatelna. Pamiętajmy jednak, że w Łodzi mamy 40 tys. młodzieży, która wchodzi tutaj w rachubę. Czyli, że istnieją jeszcze wielkie, nie wykorzystane rezerwy!

Nie od rzeczy będzie podkreślić, że większe zainteresowanie wykazują tutaj szkoły zawodowe niż... licealne! Apelujemy też do dyrektorów i polonistów tych szkół, aby bardziej serdecznie niż dotychczas popierali sprzedaż biletów abonamentowych na terenie swych uczelni.

A na koniec jeszcze jeden apel — tym razem do dyrekcji teatrów. Stało się pożyteczną regułą, że każde przedstawienie szkolne poprzedzane jest rzeczową prelekcją, wprowadzającą młodzież w zasadnicze założenia sztuki. Niestety, zdarzyło się wypadki (bardzo rzadkie zresztą), że z tych czy innych powodów prelekcja taka nie odbyła się. I to również nie może powtórzyć się w sezonie bieżącym.

Teatry łódzkie nie mogą w imprezie tej widzieć wyłącznie tylko własnych korzyści materialnych. Dostrzec tu muszą przede wszystkim jej głębszy sens wychowawczy. Sens bodaj najistotniejszy!

MIECZYSLAW JAGOSZEWSKI

Nowość:

Sukienki i garsonki z błyszczącej dzianiny

Na ostatniej rewii mody w łódzkiej Hali Sportowej największą brawą zdobywały modele z dzianiny — sukienki, garsonki, kostiumy. Wśród nich bogato reprezentowane były artykuły „Elastycana”. Uroczym wyglądem dwu rzędowy kostium koloru „gołębiego” ze złotymi guzikami. Bardzo twarzowa bezowa garsonka z dopinanym kombinezonem i mankietkami w białe-beżowe paski. Spódniczka garsonki w zaszywane kliny.

Oprócz nowości pokazanych na rewii udało nam się we wzorcowym „Elastycana” wypatrzyć nowość, która zainteresuje na pewno wszystkie panie. Po raz pierwszy wyprodukowano tu krajową dzianinę ze złotą nitką tzw. chromofleksem. Pierwsza dzianina jest czarna, ale zapowiedziane są również w innych kolorach. Z tej dzianiny przygotowano już kilka modeli, m. in. wizytową garsonkę i prostą sukienkę z pasczekiem i różą (na zdjęciu). Dzianina nie mniej się i co najważniejsze, nie zmienia się po praniu.

W I półroczu 1963 r. „Elastycana” wyprodukuje przeszło 100 tysięcy sukienek-garsonek, zakietów i bluzek. Zwiększenie produkcji jest możliwe dzięki nowym maszynom. Ostatnio otrzymano np. agregaty do oraowania z NRD, dzięki którym pracować się będzie pięć razy szybciej.

I jeszcze jedna nowość: „Elastycana” na początku przyszłego roku uruchamia w Łodzi sklep fabryczny, w którym nie tylko sprzedawane będą gotowe wyroby, ale rów-

Łódzki bulwar jeszcze w tym roku

Ok. 400 lat temu stał tutaj młyn biskupi nazywany od nazwiska dzierżawcy młynem Kulama. Potem — w XVIII w. prosperował tutaj tartak, a wreszcie teren, wraz ze stawem na rzece Jasień, objął w posiadanie Ludwik Geyer.

Geyera już nie ma, po młynie ani śladu — pozostał tylko staw służący dziś jako zbiornik retencyjny ZPB im. F. Dzierżyńskiego.

Wczoraj pracownicy Płockiego Przedsiębiorstwa Robót Mostowych zaczęli na staw spuszczać stalowe pontony i rozpoczęła się budowa pierwszego w Łodzi bulwaru Chodnik zostanie tu poszerzony, i będzie, wiszącymi nad wodą wysiępami, „wzierał się” w teren stawu. Od strony Parku im. W. Reymonta uprządkuje się brzeg i wybuduje trawiastą skarpe.

Stalowa balustrada oddzieli chodnik od stawu. Ustawione będą ławeczki, a całość zostanie efektywnie oświetlona od dołu.

Już wkrótce przystąpi się do wzbijania 54 betonowych pali. Będą miały na co popatrzyć łódzianie.

Ten interesujący obiekt oddany zostanie w stanie surowym jeszcze w br. Na rok

przyszły odkłada się „kosmetykę” i już... „Przez bulwar jak co dzień...” (ip)

Jutro rozpoczyna się budowa „Sielanki”

Już jutro pracownicy Łódzkiego Przedsiębiorstwa Ogrodniczego rozpoczną prace przy budowie parku „Sielanka”, który będzie się rozciągał wzdłuż ul. Pabianickiej od Ronda Titowa do Kolei Obwodowej.

Na rok bieżący przeznaczono na ten cel ok. 750 tys. zł. Jak już donosiliśmy, spośród mieszkańców Nowego Rokiccia i Osiedla im. I Maja wyłoniony został Społeczny Komitet Upiększania. Podjął on zobowiązanie polegające na znacznej pomocy w budowie „Sielanki”. W tej chwili komitet czeka na rozpoczęcie prac przez LPO, by się do nich aktywnie włączyć.

W pierwszym etapie budowana będzie aleja, która zastąpi dotychczasowy chodnik przy ul. Pabianickiej. Miejsce tego ostatniego zajmie druga jezdnia, która znacznie usprawni ruch kołowy na tym odcinku. Aleja przebiegać będzie na zapleczu istniejących posesji.

Społeczny Komitet postuluje, by na terenie „Sielanki” wybudować basen kąpielowy w miejscu jednego z istniejących stawów. Inwestycja ta jest uzależniona od rozmiaru pomocy społecznej przy budowie całego obiektu. (ip)

W łódzkich teatrach Żegnamy i witamy

Nowy sezon w łódzkich teatrach dramatycznych rozpoczyna się 1 września. Warto więc poświęcić parę słów artystom, którzy realizować będą nowo zaplanowany repertuar.

W zespołach naszych teatrów obserwujemy ostatnio sporo zmian personalnych.

Najważniejsze nastąpiły w Teatrze Nowym. Odechodzą stąd: Zofia Petri, Danuta Mniewska, Michał Pawlicki, Ignacy Machowski, Emil Karwicz i Edward Wichura. Natomiast zaangażowani zostali: Wiesława Mazurkiewicz, Krystyna Lapińska, Wanda Chwialkowska, Marta Szezepaniak, Andrzej Głowski, Dobrosław Mater, Bogdan Miłkuć i Eugeniusz Kamiński.

Do TEATRU POWSZECHNEGO zaangażowani zostali: Irena Malkiewicz, Władysława Skwarska i Tadeusz Kosudowski. Opuszczają go: Małgorzata Wachowiak, Janina Jabłońska, Hanna Beratyńska i Jan Rudnicki. Tych troje ostatnich zasili zespół TEATRU 7.15, który wzmocnią jeszcze: Mirosława Marcheluk, Ryszard Stógowski i Jerzy Złotnicki. Natomiast opuszczają Teatr 7.15: Wanda Chwialkowska, Alina Jurewicz, Jadwiga Szymańska, Dobrosław Mater, Bogdan Miłkuć i Antoni Rałajewski.

Przy NTU 303-04

Wyjazdy zagraniczne i formalności z nimi związane

Jutro, w czwartek w godz. 14-15.30 przez telefon 303-04 odpowiadać będzie na pytania IANINA OMAKOWSKA kierownik Samodrz. Sekcji Paszportów Komendy MO m. Łodzi

Co dzień niesie?

Co sądzą użytkownicy? Oto jeden z łódzkich nowych budynków mieszkalnych — nr 143/141 przy ul. Wojska Polskiego, tuż obok Strykowski. Na pierwszy rzut oka niewiele różni się od innych. A jednak... Projekt tego budynku okazał się nie bardzo udany. Bo co to np. za upiększenie od strony ulicy — nad loggiami na najwyższym piętrze zamiast sufitu są tylko filary stropowe, a między nimi można oglądać niebo? Stwarza to takie wrażenie jak by budowniczo zapomniał dokończyć roboty i poszli sobie gdzie indziej. A co najważniejsze, trudno się zgodzić z celowością ozdóbek czynionych kosztem funkcjonalności.

Podobnie jest z oknami w tym budynku — ogromne tafle szyb. Aż strach pomyśleć co będzie gdy taka szybka się stłucze — ile użytkownik zapłaci za nową i czy w ogóle bez trudności i długich poszukiwań ją dostanie?

Projektanci budynków mają zresztą w ogóle sporo róż-

150 tys. par pończoch przeciwżyłakowych

Zapotrzebowanie na pończochy przeciwżyłakowe w całym kraju jest ogromne. Pończochy te jak wiadomo otrzymują również łódzkie włókienniki w kilku większych zakładach pracy. Jeszcze niedawno elastyczne pończochy przeciwżyłakowe trzeba było sprowadzać z zagranicy. Ostatnio produkuje się je już w Łodzi m. in. w „Elasticana”.

W tych dniach „Elasticana” otrzymała 6 nowoczesnych maszyn angielskich do produkcji tych pończoch. Dzięki temu ilość wytwarzanych pończoch elastycznych znacznie się zwiększy. W tym roku wyprodukowanych będzie ogółem około 30 tys. par. W roku przyszłym Hość ta wzrośnie do 150 tysięcy par. (Kas)

Mała encyklopedia

Śladami DAWNEJ ŁODZI

Sprawy karne notowane w księgach radzieckich pozwalają wnioskować o moralności dawnych łódzian. Początkowo, w XV i XVI w. brak poważniejszych spraw karnych. Zdarzały się jedynie ostre spory o wykonanie testamentów.

Dopiero w drugiej połowie XVI w. zjawiają się pierwsze wzmianki o zmianach w charakterze mieszczan. Akta notują sprawę o alimenty i o pobicie. Pobicia łączą się zaw sze z „zadawaniem brzydkich wyrazów”, które akta podają często w brzmieniu dosłownym.

Wizytacją z tego okresu donosi, że w mieście jest wielu zgorzycieli, a „prawie wszyscy pijacy”.

Nieuczciwość zdarza się coraz częściej. Coraz częściej są wzmianki o fałszowaniu i samowolnym wykonywaniu testamentów, o nadużywaniu praw opiekuna, a wreszcie o pospólnych kradzieżach. Pewien mieszczanin nie wahał się obrzucić burmistrza stękiem wymyślowym i grozić mu śmiercią. Okradziono nawet plebania.

Mnożą się zabójstwa. Sądy łódzkie walczą z przestępstwami stosując surowe kary. W przewodzie sądowym podsiadni poddawani są nawet torturom.

Nowy Plac Tanfaniego

Mieszkańcy Bałuty pamiętają zapewne szpetne budy stojące na tzw. Placu Tanfaniego przy ul. Lutomierskiej. Zlikwidowane je i obecnie istnieje tu przyjemny skwerek.

W pobliżu jednak przy ul. Zachodniej 12, przed nowoczesnym sklepem sportowym, przed biblioteką oraz pod nosem setek lokatorów z kompleksu 6-piętrowych bloków powstaje nowy „Plac Tanfaniego”. Twórcami jego są posiadacze samochodów i motocykli oraz... kół i kur. Pobudowali oni tu okazałe budy drewniane.

Wydać nam się, że nadzór budowlany DRN Bałuty powinien zainteresować się tym dzielnym budownictwem i zlikwidować budy szpecące teren przed blokami. (wit.)

1000 filmów w łódzkiej WFO

W końcu br. Wytwórnia Filmów Oświatowych w Łodzi wyprodukuje tysięczny film. WFO należy obecnie do największych twórczyni filmów krótko- i średniometrażowych w kraju. Rocznie laboratoria tej wytwórni opuszczają ponad 100 filmów z różnych dziedzin wiedzy: od biologii i medycyny aż do historii, kultury, techniki, astronomii. Miarą ich poziomu artystycznego i fachowego jest zdobycie przez WFO ponad 80 nagród, dyplomów i wyróżnień na festiwalach i kongresach międzynarodowych oraz gwiazdach kilku nagród na przeglądach i konkursach krajowych.

Najbliższym zamierzeniem wytwórni jest rozszerzenie tematyki filmów. Ponadto prze prowadzi się dalszą modernizację wytwórni.

